

Światło

z La Salette

• Nr 4 (13) • KWIECIEŃ 2001
• INFORMATOR PARAFII P.W. ŚW. JANA CHRZCICIELA W TRZCIANCE

Alleluja!

Kronika parafialna

CHRZTY

Kamila Korzeniewska
Arkadiusz Krzemień
Jakub Muchajer
Jan Czupryński

Stały się dziećmi Bożymi

POGRZEBY

Władysław Bieniek
Kazimierz Szymański
Władysław Dudek
Honorata Gapska
Ryszard Gawron
Jerzy Szkutnik
Stanisław Leder
Janina Bysikiewicz
Michalina Bielawska

*Wieczny odpoczynek
racz im dać Panie*

Wiadomości

W Niedzielę Powołaniową (11. marca) na Mszach św. specjalnymi gośćmi byli klerycy z krakowskiego seminarium Zgromadzenia Księża Misjonarzy Saletynów, którym przewodził ks. diakon Marcin. Służąc swoimi talentami pomagali ks. Antoniemu Skalbic, rektorowi seminarium w Krakowie w prowadzeniu rekolekcji dla młodzieży szkół średnich. Młodzież uczestniczyła w rekolekcjach podzielona na dwie grupy wiekowe: o godz. 9.00 uczniowie klas I-II, zaś o godz. 11.00 uczniowie klas III-V. Wieczorem o godz. 19.00 odbywały się spotkania dla wszystkich chętnych.

18.III. Na Mszach świętych dla młodzieży oraz dla dzieci gościły siostry saletynki: s. Leonora z Filipin i s. Maria Wiktoria z Madagaskaru. Młodzież zaprosiła siostry także na wieczorne spotkanie w kawiarence „Promyk”. Siostry odwiedziły również mieszkańców Nowej Wsi. Wierzymy, że pobyt w naszej parafii obie siostry z egzotycznych dla nas krajów będą mile wspominać.

W ostatnią niedzielę marca powstała nowa wspólnota w naszej parafii. Jej członkowie poruszeni przykładem niezwyklego życia znanego na całym świecie zakonnika o. Pio, obrali sobie za cel codzienną modlitwę i powierzyli swoje życie świętemu stygmatykowi. Inicjatorem powstania tej wspólnoty modlitewnej jest p. Sebastian Frycz. Na jego zaproszenie przybył ojciec franciszkanin z zakonu braci mniejszych kapucynów, do którego należał o. Pio.

W niedzielę 1.IV. w Nowej Wsi odprawiona została uroczysta Msza św., podczas której ks. Wacław Turoń przyjął do grona ministrantów 3 chłopców a do scholi 4 dziewczęta. Chłopcy otrzymali komże zaś dziewczynki niebieskie tuniki. Z tej okazji w Katolickiej Świetlicy odbyła się skromna uroczystość, na którą zostali zaproszeni rodzice i wyróżnione tego dnia dzieci.

Podobna uroczystość miała miejsce tego samego dnia w Niekursku. Po egzaminie zdanym w obecności opiekuna grupy p. Rafała Masztalera, do grona ministrantów zostali włączeni chłopcy: Mateusz Gieciora, Michał Kotiuszko, Łukasz Stefaniak, Wojtek Lewicz, Michał Baszczyń i Patryk Plaskaczewicz.

W środę 4.IV. w Gimnazjum i Szkole Podstawowej nr 2 w Trzciance odbył się kolejny etap konkursu poświęconego życiu i działalności kardynała Stefana Wyszyńskiego. Uczestniczyło w nim 30 chętnych z Gimnazjum i 40 ze Szkoły Podstawowej. Zwycięscy tego etapu wezmą udział w konkursie międzyszkolnym. Dyrekcji obu szkół serdeczne podziękowania za udostępnienie sal i pomoc w zorganizowaniu konkursu.

Słowo Proboszcza

Kochani Parafianie!

W przededniu najcudowniejszego Święta Chrześcijańskiego pragnę Złożyć Wam Serdeczne Życzenia. Bóg ma moc pokazywania Śmierci. W to uwierzył Jezus Chrystus, dlatego wszedł w śmierć mając pewność, że Tam również spotka Boga. Życzę każdemu wiary w to że Bóg ma właśnie taką moc wrywającą z każdej Śmierci. Nie tylko fizycznej, ale tej śmierci doświadczanej przez nas na co dzień, do której należy niemożność, kochanie, bezrobocie, czy brak środków materialnych. Jezus Zmartwychwstał. Uwiercie.

W imieniu Duszpasterzy i Redakcji
ks. Zbigniew Wal MS

W NUMERZE

INFORMACJE

KRONIKA PARAFIALNA	2
WIADOMOŚCI	2
SŁOWO PROBOSZCZA	3
ŚWIĘCI MIESIĄCA	4
REFLEKSJE PANA PIOTRA	4

ARTYKUŁY

CELEBRACJA LITURGII TRIDUUM PASCHALNEGO	5
WIELKANOCNE ROZMAITOŚCI	6
NASZA GAZETA MA JUŻ ROK	7

Z ŻYCIA PARAFII

PARAFIA W OBIEKTYWIE	8
----------------------	---

PREZENTACJE

BIBLIOTEKA I KSIĘGARNIA CZ. I	10
-------------------------------	----

WARTO...

WARTO WIEDZIEĆ, WARTO PRZECZYTAĆ	11
ANKIETA	11

MŁODZIEŻ

SŁOWO DUSZPASTERZA	12
DOBR@ NOWIN@	12
Z TEKI MŁODEGO EWANGELIZATORA	13
„HUMOR” KATECHETYCZNY	13

SPOTKANIA

WIELKI TYDZIEŃ	14
----------------	----

ŚWIATEŁKO

WIELKI TYDZIEŃ	15
ŚWIĄTECZNA KRZYŻÓWKA	15

INFORMATOR PARAFII P.W.
ŚW. JANA CHRZCICIELA W TRZCIANCIE

Redaguje:
Ks. Zbigniew Wal MS - (red. nac.) z zespołem.
Adres redakcji:
Parafii Św. Jana Chrzciciela, ul. Żeromskiego 39,
64-980 Trzcianka, tel. (067) 216 20 44
e-mail: trzcianka@saletyni.opoka.org.pl

DTP i DRUK: Arcan s.c. drukarnia@arcan.com.pl

Redakcja zaprasza do współredagowania
naszego informatora.
Zastrzega sobie prawo wyboru i skracania artykułów.

Święci miesiąca kwietnia

4.IV. Św. Izydora z Sewilli, biskupa i Doktora Kościoła. Urodził się w Kartagenie w Hiszpanii. Pochodził z rodziny, która wydała kilkoro świętych. Od młodości oddany służbie w Kościele. Szczególnie poświęcił się nawracaniu Wizygotów z herezji arianizmu. Przewodniczył synodowi w Toledo w roku 633. Był znakomitym pisarzem. Jego dziełem były encyklopedie poświęcone geografii, astronomii, teologii. Znał biegle język grecki, łaciński i hebrajski. Zachęcał do zakładania wyższych uczelni przy biskupstwach. Swoją diecezją zarządzał przez 37 lat. Tuż przed śmiercią przyjął Komunię świętą, darował wszystkim długi i rozdał swój majątek biednym. Zmarł w roku 636. Papież Jan Paweł II postanowił uczynić go patronem współczesnych mediów m.in. internetu.

5.IV. Św. Wincentego Ferrenejusza, patrona budowlanych. Żył w latach 1357-1419. Urodzony w Walencji w Hiszpanii. Wykładowca filozofii, misjonarz. Głosił Ewangelię w Hiszpanii, we Włoszech, w Niemczech, w Anglii i w Irlandii. Miał zgodę na głoszenie Słowa Bożego na ziemi mahometan w Granadzie. Podczas schizmy papieskiej opowiadał się po stronie papieża awiniońskich. Nawoływał do jedności podczas soboru w Konstancji.

7.IV. Św. Jana Chrzciela de la Salle, kapłana, patrona nauczycieli. Żył na przełomie wieków XVII i XVIII. Był doktorem teologii, twórcą nowoczesnej pedagogiki, założycielem braci szkół chrześcijańskich, którzy mieli poświęcić się pracy wśród najuboższych. Nowatorstwo programu nauczania było tak duże, że istniała możliwość rozwiązania założonego przez niego zgromadzenia. Przede wszystkim polecał zajmować się uczniami indywidualnie i zerwał z łaciną. Zmarł w roku 1719.

11.IV. Św. Stanisława, biskupa i męczennika. Urodził się po trzydziestu latach oczekiwania przez Wielką i Bogę ze Szczepanowa na upragnione dziecko. W podzięce za taką łaskę, rodzice przeznaczili go dla Boga. Wychowany został na wymownego kaznodzieję i gorliwego misjonarza. Współpracował z biskupem krakowskim, po którym na żądanie duchowieństwa i samego króla objął stolicę. Był troskliwym duszpasterzem: dbał o ubogich, sieroty i wdowy. Zatarł z królem Bolesławem dotyczącą najprawdopodobniej spraw religijnych doprowadził do tego, że biskup ogłosił ekskomunikę, zaś sam Stanisław został zamordowany. Z tego powodu król musiał uciekać z kraju zaś biskup dziewięć lat po śmierci został pochowany w katedrze. W 1254 roku papież Innocenty IV kanonizował go. Jest głównym patronem Polski.

23.IV. Św. Jerzego, męczennika, patrona Anglii. Wiele dokumentów dotyczących świętego zostało sfalszowanych lub posiada niejasności. Być może był żołnierzem i zdarł z murów miasta Nikomedii edykt cesarza Dioklecjana o prześladowaniu chrześcijan. Zginął śmiercią męczeńską. Królowie normandzcy w Anglii wybrali go za patrona kraju. Ustanowiony też został orderem ku jego czci. Legenda dotycząca walki ze smakiem powstała dopiero w XII wieku.

25.IV. Św. Marka Ewangelisty, patrona notariuszy. Marek zwany Janem Markiem napisał drugą w kolejności kanonicznej Ewangelię, która powstała w języku greckim, gdyż przeznaczona była dla nawróconych pogan. Opisana jest z perspektywy nauczania św. Piotra. Marek był współpracownikiem św. Pawła i św. Barnaby. Przebywał w Rzymie wraz ze św. Piotrem i św. Pawłem. Według tradycji założył gminę aleksandryjską i był jej pierwszym biskupem.

Refleksje Pana Piotra

Może to zabrzmieć dziwnie i niestosownie, ale Wielkanoc to trudne Święta. Trudne dla nas, tak bardzo uwikłanych w troski i kłopoty codzienności. Trudne, bo prostemu człowiekowi ciężko jest ogarnąć ten bezmiar ofiary i miłości, którymi Wielkanoc jest przepełniona. Pojąć i umieścić w świadomości fakt Zmartwychwstania, którym tak naprawdę są te Święta. Jak unieść ten trud, jak zrozumieć?

Moja Wielkanoc ...

Kiedy wracam myślami do dzieciństwa, pamiętam, że w naszym domu święta Wielkanocne zaczynały się już w Niedzielę Palmową, kiedy z bukietem przystrojonych bazi wierzbowych szliśmy do kościoła. Pamiętam tę uroczystą zadumę i swoistą powagę, które towarzyszyły wszystkim zajęciom w pierwsze dni Wielkiego Tygodnia. Dlaczego w pierwsze dni? Bo od Wielkiego Czwartku szliśmy do kościoła i zaczynało się przeżywanie Ostatniej Wieczery, ustanowienia Eucharystii i Kapłaństwa. Następnego dnia: przeżywanie Męki i śmierci Chrystusa, adoracji Krzyża symbolu Zbawienia i Nadzici. Kolejnego dnia: święcenie pokarmów, przeżywanie poświęcenia ognia światła nowego życia. I wreszcie tryumfalne „Alleluja, Zmartwychwstał Pan!” uroczystej Mszy Rezurekcyjnej. A w domu radość przy świątecznym śniadaniu gdzie na białym obrusie, ułożono przed wszystkimi świątecznymi przysmakami, kolorowe pisanki i kielkujący owies - symbole Nowego Życia.

Kto mi o tym wszystkim mówił, kto wyjaśniał znaczenie symboli? Wysłuchiwana z zapartym rchem Liturgia Wielkanocna? Opowiadająca w domu i tłumaczona własnymi słowami, Mama? Na pewno i jedno i drugie! Ile z tego wtedy, jako dziecko, rozumiałem? Pewnie nie wszystko i nie do końca. Ale chłonałem nastroj i uczucia. Zarówno w kościele, jak i w domu.

Dziś jestem dorosły. Doświadczyłem ciężaru życia i jego problemów. Ale moje Święta Wielkanocne wyglądają tak, jak te w dzieciństwie. Ile z tego rozumiem dzisiaj? Czy ogarniam wielkość i znaczenie tych Święt? Myślę, że dzięki uczuciom i tradycji wyniesionym z dzieciństwa, łatwiej mi teraz, kiedy więcej wiem, pojmować istotę i znaczenie Ofiary Krzyżowej Zbawiciela. Przeżywać podczas Wigilii Paschalnej prawdziwe Zmartwychwstanie Chrystusa. Zdawać sobie sprawę z tego, że On zmartwychwstaje również w każdym z nas i powinniśmy, jak przyroda na wiosnę, powstać do nowego życia.

Mam nadzieję, że dorosłem do tego, by unieść trud Wielkanocy i w pełni zrozumieć, że ten obraz Ofiary i Tryumfu Zbawiciela nadaje sens naszej Wierze i naszemu życiu.

Celebracja liturgii Triduum Paschalnego

Największe misteria ludzkiego odkupienia sprawuje Kościół co roku od Mszy Wieczornej wielkiego Czwartku aż do Wigilii niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego, która jest „Uroczystością Uroczystości”. Jest to „Triduum Paschalne”, ponieważ podczas jego celebracji uobecnia się i dokonuje misterium Paschy, to jest przejścia Pana z tego świata do domu Ojca. Sprawując to misterium Kościół przez znaki liturgiczne i sakramentalne ściśle jednoczy się z Chrystusem, swoim Oblubieńcem. Triduum jest więc Paschą obchodzoną bardzo uroczysto w ciągu trzech dni (czwartek, piątek, sobota). Te trzy dni Chrystusa ukrzyżowanego, pogrzebanego i zmartwychwstałego stanowią trzy etapy jednego wydarzenia zbawczego, Paschy Chrystusa.

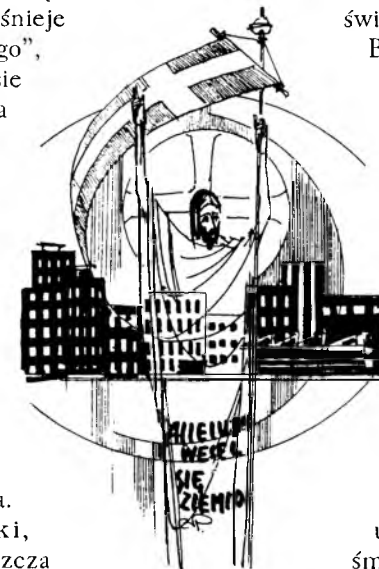
„Święte Triduum Męki i Zmartwychwstania Pańskiego jaśnieje jako szczyt całego roku liturgicznego”, ponieważ w tym czasie w Chrystusie dokonało się dzieło odkupienia i zbawienia w ludzkim wymiarze i doskonałego uwielbienia Boga. Stało się to poprzez misterium paschalne, kiedy to Chrystus umierając pokonał naszą śmierć, a zmartwychwstając przywrócił nam życie. W ciągu tych trzech dni Paschy Chrześcijańskiej ze szczególną mocą działa Duch Święty, jest On tym, który w liturgii Kościoła uobecnia i czyni dostępne dla każdego z nas paschalne misterium zbawienia. Czyni On to poprzez znaki, sakramenty Kościoła, a zwłaszcza poprzez Eucharystię, która jest uobecnieniem Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa, oraz ponownego Jego chwalebego przyjścia.

Msza św. odprawiana wieczorem w WIELKI CZWARTEK, nazywana jest Wieczszą Pańską, ma ona bardzo uroczysty charakter, a sprawuje się ją na rozpoczęcie Triduum. W tym także bardzo podniosłym i ważnym momencie uwaga całego zgromadzenia liturgicznego skupia się na misteriach, które wspomina się w czasie tej Mszy św., a mianowicie: ustanowienie Eucharystii i kapłaństwa oraz Chrystusowe przykazanie braterskiej miłości. Wszystkie teksty biblijne i liturgiczne tego dnia podkreślają fakt, że Chrystus dał nam swoją Paschę w obrzędzie wieczery, która wymaga ze strony Kościoła ścisłego związku na

poziomie życia, posługi i braterskiego miłosierdzia jako współuczestnictwo w tajemnicy męki Pańskiej. W tym kontekście wpisany jest w liturgię obrzęd obmycia nóg. Jest on symbolem odnowienia duchowego, jest znakiem tej miłości, która ma się objawić w wydarzeniach dnia następnego. Jezus podczas Ostatniej Wieczery obmywał nogi swoim uczniom. Na pamiątkę tego wydarzenia, podczas Wielkoczwartkowej Eucharystii główny celebrans umywa nogi dwunastu swoim parafianom, czyni to w imię wzajemnej miłości, tej miłości, jakiej nauczył nas i na jaką wskazywał nam Jezus Chrystus, nasz Pan. Życie Jezusa na ziemi to droga miłości, która trwa aż do śmierci, a nawet poza jej granice. Jest to miłość, która służy, która daje się w ofierze i nie cofa się nawet przed śmiercią.

Na zakończenie celebracji Eucharystycznej święte Postacie, Wielkoczwartkowy dar Boga, uroczysto przenoszone są w procesji do miejsca przechowywania Najświętszego Sakramentu Tabernakulum. Jest ono ołtarzem adoracji. Tam Święta Eucharystia bę d z i e a d o r o w a n a i przechowywana na czas Komunii świętej podczas liturgii Wielkiego Piątku. Czuwajmy i módlmy się; niech to będzie znakiem naszej wiary i miłości do Tego, który nas umiłował. Bądźmy wdzięczni Panu za sakrament Jego miłości i obecności.

W WIELKI PIĄTEK Kościół uroczysto obchodzi misterium śmierci Chrystusa, przez uroczystą liturgię słowa na cześć Męki Pańskiej. Nie jest to dzień żałoby w Kościele, ponieważ aspekt pokory i śmierci jest zawsze nierozdzielnie związany z aspektem zmartwychwstania i zwycięstwa Chrystusa. Jest to również dzień miłosierdzia, przebaczenia i obietnicy szczerej odnowy życia chrześcijańskiego. Od adoracji krzyża przechodzimy do zjednoczenia z Chrystusem w Komunii Świętej. Liturgia pragnie nam przez to ukazać ścisły związek między ofiarą Jezusa na krzyżu a Eucharystią. Przyjmując Chrystusa w Komunii, wyznajemy, że tylko On daje prawdziwe i pełne życie. Na zakończenie liturgii niesiemy w monstrancji Najświętszy sakrament do Grobu Pańskiego. Tam módlmy się do Pana i uwielbiamy Go, bo On przez krzyż i swoje zmartwychwstanie przyniósł pokój całemu światu.

Celebracja liturgii Triduum Paschalnego

Nawiedzając grób Pański oczekujemy na radosne święto Paschalne.

W końcu przychodzi WIELKA SOBOTA. Kościół trwa przy Grobie Pańskim rozważając Mękę i Śmierć Chrystusa oraz Jego zstąpienie do Otchłani, a także modląc się i poszcząc, oczekuje Jego Zmartwychwstania. Jest to dzień, w którym gromadzimy się nie na sprawowaniu ofiary Mszy św., lecz na modlitwie z Godziny Czytań i Jutrznii. Tą modlitwą czcimy spoczynek Chrystusa w grobie po chwalebnej i zwycięskiej walce na krzyżu. Czuwajmy w tym dniu na modlitwie przy Grobie Pańskim, w którym pod osłoną chleba jest obecny chwalebny i Zmartwychwstały Pan.

WIGILIA NIEDZIELI WIELKANOCNEJ. Jest ona zwana Wigilią Paschalną Wielkiej Nocy. To właśnie w tę Noc dokonuje się przejście (Pascha) Chrystusa ze śmierci do życia i również w tę Noc, jak w żadną inną, uobecnia się przez Ducha Świętego i łączy w Jedno: przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Ta Msza Wigilii Paschalnej zawiera w sobie wszystkie poprzedzające ją celebry całego Triduum Paschalnego. Uroczystość Paschalna obchodzona jest w pełni radości i w stopniowo podniosłym rytmie, który wpływa na liturgię

Wielkanocne różności

Z Wielkanocą wiążą się ważne wydarzenia sięgające początków państwa polskiego. Według hipotezy Jerzego Dowiata chrzest Polski odbył się w Wielką Sobotę 14.IV.966 roku. Natomiast w Wielkanoc 18.IV.1025 roku odbyła się koronacja Bolesława Chrobrego.

Jajka w dawnych wiekach składano pod zrębami domów. Miały one chronić przed wszelkim złem. Słowiańscy rolnicy w czasie pierwszej orki zakopywali jajka w ziemi, aby zapewnić sobie obfite plony.

Na Słowiańszczyźnie wierzyło, że jajko ma moc oczyszczającą, dlatego kładziono je na chorym człowieku lub zwierzęciu, wierząc, że zabierze chorobę.

eucharystyczną, prawdziwą Eucharystię Paschalną. Po obrzędach wprowadzających, takich jak błogosławieństwo ognia i świecy paschalnej, ze śpiewem zapowiadającym Paschę, celebruje się Liturgię Słowa, następnie Liturgię Chrztu, a szczytem jest celebrowanie Liturgii Eucharystii. Te wszystkie elementy celebracji stanowią jednolitą całość i wyjaśniają misterium paschalne jako proklamację Słowa i jego wcielenie w życie Kościoła poprzez sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego. Przejście z ciemności do światła, z nocy do dnia w liturgii światła, wraz ze swoim żywym symbolem wyraża rzeczywistość tajemnicy paschalnej w Chrystusie i w nas.

Wigilia Paschalna stanowi szczyt Triduum Paschalnego, jest ona najważniejszą liturgią całego roku kościelnego. Jest ona Świętem Świąt chrześcijańskich.

Dla św. Pawła liturgia paschalna jest największym wydarzeniem mesjańskim, od którego zależy nasza wiara i religia. Bez prawdy o śmierci i zmartwychwstaniu nie byłoby chrześcijaństwa ani chrześcijan.

Bożena Wargin

Najstarszą ocalałą do naszych czasów pisankę znaleziono w kamiennym sarkofagu pewnego rzymskiego grobowca z IV wieku w Wormacji w Niemczech.

Najcenniejszą pisankę, wartą dziś pół miliona dolarów podarował swej żonie w 1884 roku car Aleksander III. było to szklane jajo z wtopioną w nie carską koroną. Na nim zaś siedziała złota kura z jajkiem z wielkiego rubinu.

Najważniejsze jednak w Wielkanocy jest to, że istotnie jest to Wielka Noc, Noc naszego odkupienia i przechodzenia razem z Jezusem do życia. Chwała Mu za to!

Opr. s. Beata

Nasza Gazeta ma już rok

Drodzy czytelnicy!

Dokładnie rok temu w Niedzielę Palmową ukazał się pierwszy numer naszego informatora parafialnego. Taka rocznica jest zawsze okazją do zrobienia pewnego podsumowania. Na samym początku pragnę bardzo gorąco podziękować tym wszystkim, dzięki którym ta gazetka jest, co nie jest sprawą taką łatwą. Gorąco dziękuję dokonującym składu. Bardzo dużej życzliwości doświadczamy w drukarni „Arcan” i za to wielkie dzięki.

Śmiało mogę stwierdzić, że gazetka spełnia swoje zadania i jest dobrym informatorem na temat tego, co się dzieje w naszej parafii. A przecież oto chodzi by głosić Królestwo Boże na różne sposoby.

Nie sposób nie zauważyć, że popełniliśmy kilka błędów, za które serdecznie przepraszamy. Mam nadzieję, że ta gazetka w dalszym ciągu będzie się rozwijała, a przez to Światło Boże będzie wchodziło w nasze życie. Bardzo serdecznie zapraszam do współredagowania tego parafialnego pisma.

ks. Zbigniew Wal MS

Trzymacie w ręku trzynasty numer „Światła z La Salette” informatora parafii pod wezwaniem Św. Jana Chrzciciela w Trzciance. Ponieważ ukazuje się on co miesiąc, trzynasty numer oznacza, że minął rok istnienia naszej parafialnej gazetki.

Trudno uwierzyć, że to już tyle czasu minęło od spotkania w kawiarence „Promyk”, na którym ksiądz Proboszcz i księża Krzysztof, Waclaw i Artur zaczęli wcielić w życie pomysł wydawania parafialnego piśmka. Ideę przewodnią sformułował ksiądz Proboszcz mówiąc, że w ten sposób rzetelna informacja o życiu wspólnoty parafialnej dotrze do najszerszego kręgu parafian podkreślając tym samym wspólnotę ludzi wierzących. Cel został więc określony jasno i można było zabrać się do pracy. Chętnych nie zabrakło: Siostra Beata stworzyła „Światelko” dla najmłodszych parafian; p. Robert Zientara zadbał o skład komputerowy i oprawę graficzną, pp. Jan i Lucjan Rutkowscy udostępnili drukarnię (obecnie p. J. Rutkowski odpowiada również za skład i oprawę graficzną); p. Piotr Starosta podjął się trudnej i niewdzięcznej roli sekretarza redakcji i w końcu ksiądz Proboszcz obarczył obowiązki Redaktora Naczelnego.

To właśnie dzięki wysiłkom w. wym oraz dzięki wsparciu duchowemu i merytorycznemu naszych duszpasterzy, skromne piśmko nabrało cech prawdziwego, nieledwie profesjonalnego czasopisma.

Zespół Redakcyjny dba, aby każdy kolejny numer miał swoją myśl przewodnią, związaną z cyklem Roku Liturgicznego czy wydarzeniem z życia Parafii. Stara się to podkreślić oprawą graficzną, artykułem wiodącym, słowem do parafian...

Stałą pozycją jest cykl zatytułowany „Prezentacje”, dzięki któremu poznajemy grupy i wspólnoty działające w naszej Parafii. Dzieci mają dla

siebie „Światelko” a młodzież z ledwością mieści się na swoich stronach, wypełniając je ciekawymi tekstami.

Artykuły tematyczne starają się znaleźć odpowiedzi na pytania i problemy nurtujące ludzi wierzących, skłonić do refleksji, pogłębić wiarę.

Dla ciekawskich są aktualności, relacje, fotoreportaże, „Warto wiedzieć”. To wszystko można było znaleźć w dotychczasowych numerach. A czego zabrakło?

Ktoś może powiedzieć, że gazetka parafialna nie zajęła stanowiska w sprawie różnych tragicznych wydarzeń wstrząsających naszym miastem w 2000 roku. Ale czy na pewno?!

Uważny czytelnik znalazł artykuły nie tylko poszukujące przyczyn zła, ale także ukazujące sposoby wyjścia z zaciskającego się wokół nas kręgu przemocy, bezradności, bezradności.

Autorami tekstów publikowanych w gazetce są przede wszystkim trzcianceccy parafianie. Ci, którzy chcą się w ten sposób podzielić z innymi swoją wiarą, przemyśleniami, radością, a czasem także i wątpliwościami czy kłopotami.

Nazwiska autorów pomijam w tym miejscu świadomie i to z dwóch powodów. Po pierwsze: Redakcja opatruje każdy indywidualny tekst nazwiskiem twórcy. Po drugie: tak naprawdę to praktycznie wszyscy, pośrednio jesteśmy współtwórcami „Światła z La Salette” ponieważ to właśnie przez nas i dla nas ono powstaje.

A jeżeli ktoś czuje się na siłach to Zespół Redakcyjny zaprasza do bezpośredniej współpracy.

Dla mniej odważnych czytelników przygotowaliśmy ankietę, w której będą mogli wyrazić swoją opinię o gazetce.

Rekolekcje dla młodzieży prowadzone przez ks. Antoniego Skalbę MS wraz z klerykami

Niedziela powołaniowa ks. Stanisław Michalski MS z klerykami

Nowi ministranci i schola w nowych strojach Nowa Wieś

Spotkanie założycielskie Grupy Modlitewnej o. Pio

Pantomima w czasie rekolekcji dla młodzieży

Rekolekcje dla młodzieży

Wizyta przełożonych Sióstr Saletynek

Spotkanie ARS-u z p. Iwoną Józefiak z Dębowa

Biblioteka i księgarnia cz. I

Osiemnaście lat temu, na bazie 1200 książek znajdujących się na plebanii Parafii św. Jana Chrzciciela, utworzona została Biblioteka Parafialna. Kilkuosobowa grupa zajęła się zebraniem całego zbioru, jego segregacją i skatalogowaniem. Fachowej pomocy osobom, które nigdy bibliotekarzami nie były, udzieliła Dyrekcja i pracownicy Biblioteki Publicznej w Trzciance. W budynku katechetycznym wyodrębniono na cele biblioteki pomieszczenie, w którym aktualnie mieści się kawiarenka „Promyk”. Pierwsze regały na książki wykonał zakład stolarski s.p. pana Mariana Cholewińskiego. Takie były początki biblioteki, która w dniu 20 kwietnia 1983 r. została uroczysto otwarta i poświęcona przez s.p. ks. Biskupa Wilhelma Plutę w obecności ówczesnego proboszcza ks. Czesława Hałgasa.

Z dziewięcioosobowego zespołu tworzącego Bibliotekę Parafialną część osób nadal aktywnie uczestniczy w jej funkcjonowaniu, a jedna pani Irena Krawiec już przed kilku laty odeszła do Pana.

Osiemnaście lat istnienia biblioteki, to okres różnorodnej działalności w dziedzinie kultury chrześcijańskiej. Szereg form tej działalności wypracowanych zostało

na samym początku i pomimo upływu tylu lat jest kontynuowana. W I kwartale każdego roku organizowane są Tygodnie Kultury Chrześcijańskiej (TKCh), które swoim programem obejmują prelekcje na wybrane tematy, wieczory poetyckie z udziałem autorów, wystawy, filmy, koncerty i konkursy. Do stałych punktów TKCh należy Konkurs Twórczości Artystycznej o Motywach Religijnych, który włącza wielu uczestników w aktywnej formie. Co roku na konkurs zgłaszanych jest od 80 do 350 prac wykonanych w różnej technice: rzeźba, malarstwo, malarstwo na szkle, witraże, lalkarstwo, gobeliny, rysunek, linoryt, poezja, fotografia itd. Każdorazowo wystawę tych prac oglądają setki osób, jury dokonuje oceny tych prac, a na spotkaniu z ks. Biskupem twórcom wręczane są nagrody książkowe. W historii 18. TKCh jedna osoba nie opuściła ani jednego konkursu jest nim pan Jan Pawlak, który specjalizuje się w malarstwie.

Obok organizowania TKCh, drugą stałą działalnością zespołu bibliotecznego jest redagowanie od 1983 r. kalendarzyka parafialnego, który co roku podczas kolędy pozostawiany jest w każdej rodzinie.

Biblioteka Parafialna prowadzi także działalność wydawniczą. Wydana została widokówka kościoła p.w. św. Jana Chrzciciela w Trzciance, broszurki: „X lat Biblioteki Parafialnej w Trzciance” (1993 r.), „Z dziejów parafii w Trzciance” (1995 r.), autorstwa Marcina Hlebionka, „Źródła do dziejów parafii w Trzciance” (1996 r.) zebrane również przez Marcina Hlebionka oraz biograficzna książka „Apostoł Pięknej Pani” (2000 r.) o pierwszym saletyńskim proboszczu w Trzciance ks. dr. Tadeuszu Ptaku napisana przez ks. Piotra Jamiola z Krakowa.

Pomiędzy dorocznymi TKCh Biblioteka Parafialna organizuje również różnego rodzaju spotkania i wystawy. Z tych ostatnich niezatarte wrażenie zrobiło kilkadziesiąt dużych rzeźb z drewna wykonanych przez polskiego emigracyjnego rzeźbiarza Józefa Pyrza zamieszkałego od ponad 20. lat w Paryżu.

Rzeźby nawiązujące do tematyki starożytności i testamentowej prezentowane były w Muzeum Ziemi Nadnoteckiej im. Wiktora Stachowiaka w Trzciance, w Urzędzie Miasta, w kościele p.w. św. Jana Chrzciciela oraz w kaplicy parafii p.w. MB Saletyńskiej. Tam też dwie z tych rzeźb pozostały na stałe.

Zespół Biblioteki Parafialnej prowadzi także księgarnię, w której oprócz niezbędnych dewocjonaliów, można zakupić książki o różnej tematyce i regularnie odbierać zaprenumerowaną prasę. Duży wybór książek (ok. 2500 tytułów w sprzedaży) daje możliwość zakupu dobrego i wartościowego prezentu na różne ważne okazje jak: imieniny, jubileusze, Chrzest św., I Komunia św., Bierzmowanie czy ślub. Uzyskiwana ze sprzedaży marża w pełni przeznaczana jest na zakup książek, prasy, filmów video czy nagrań do Biblioteki, a także na częściowe pokrycie kosztów związanych z organizowaniem TKCh.

Serdecznie zapraszamy.

Edwin Klessa

Dwzury w Bibliotece i Księgarni Parafialnej

poniedziałek piątek – 16³⁰ do 19⁰⁰
sobota – 9⁰⁰ do 12⁰⁰ i 16³⁰ do 19⁰⁰
niedziela – 9⁰⁰ do 13³⁰

Warto przeczytać

Ktoś, kiedyś powiedział: „bez słów i bez miłości nie można egzystować”.

Czy w XXI wieku staniemy się społeczeństwem, które wymianę zdań zawęży do odpowiedzi „tak, nie”, ponieważ życie w rodzinach upływa w cieniu telewizora? Czy ze słownictwa współczesnego człowieka znikną opowiadania o wspólnych zabawach i rozmowach w rodzinie?

Obecnie coraz częściej słyszy się w rozmowach dzieci, że spędzają czas z rodziną ale przy wspólnym oglądaniu telewizji. Jak wyglądają te wspólne chwile doskonale oddaje fragment książki „Teleczłowiek”: „w wielu rodzinach posiłek wieczorny przebiega przy ciągłych „psst, psst”, gdyż tatuś chce zobaczyć w spokoju dziennik telewizyjny”.

A tymczasem kontakt z telewizorem nie uczy prowadzenia rozmów, bycia z drugim człowiekiem. Telewizja jest tylko przekazańnikiem, nie uczy życia.

Jak mądrze korzystać ze zdobyczy cywilizacji możemy dowiedzieć się z książki włoskiego autora Pino Pellegrino pt. „Teleczłowiek” wydanej przez Wydawnictwo Salezjańskie. Dla rodziców, których publikacja ta skłoni do refleksji polecam książkę „ABC komunikacji w rodzinie” napisaną przez księdza i psychologa Uniwersytetu Świętego Pawła w Ottawie Jeana Monbourquette.

Mam nadzieję, że wszyscy, którzy sięgną po w/w pozycje (do nabycia w naszej Księgarni Parafialnej) zrobią wszystko, aby słowa pisarza Leo Pescelli: „telewizja stała się cmentarzem fantazji” nie miały zastosowania w ich życiu.

Jadwiga Witkowska

Warto wiedzieć

... Triduum Paschalne, czyli najważniejsze wydarzenie roku liturgicznego w kościele katolickim obejmuje Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielką Sobotę z Wigilią Paschalną. Całe Triduum zmierza do Uroczystej Eucharystii sprawowanej w nocy w Wigilię Paschalną, podczas której Chrystus zmartwychwstając pokonuje śmierć i przechodzi do życia.

...W niedzielę Palmową przychodzimy na liturgię z przepięknymi palmami. Po liturgii zdołają one nasze mieszkania - czasami przez „długie lata”. Mamy problem co z nimi zrobić. A przecież popiół na Środę Popielcową pochodzi właśnie z palm wielkanocnych. Co zrobić? Po prostu przynieść je do zakrystii.

Ankieta

- 1) „Światło z La Salette” czytam:
 - a. regularnie od pierwszego numeru
 - b. od czasu do czasu
 - c. od obecnego numeru
- 2) Co czytam w gazetce?
 - a. wszystko „od deski do deski”
 - b. wybrane artykuły
 - c. kronikę parafialną, wiadomości, ogłoszenia
 - d. moje dzieci czytają „Światelko”
- 3) Jak oceniam oprawę graficzną i wygląd ogólny gazetki:
 - a. podoba mi się
 - b. średnio mi się podoba
 - c. w ogóle mi się nie podoba
- 4) Jak oceniam zamieszczone teksty:
 - a. podobają mi się
 - b. są potrzebne, ale nudne
 - c. nie podobają mi się
 - d. oczekuję czegoś innego

Jeżeli macie Państwo jakiegokolwiek uwagę to bardzo prosimy napisać.

Serdecznie dziękujemy Czytelnikom za szczerą odpowiedź oceniającą naszą pracę

Zespół Redakcyjny

Słowo Duszpasterza

Droży Młodzie Przyjaciele Jezusa!

Trwamy jeszcze w okresie Wielkiego Postu. Czas to niezwykły, wyjątkowy. Jezus po raz kolejny zaprosił nas do refleksji nad sobą, nad swoim życiem, nad swoją wiarą. Wezwał nas do nawrócenia. Możesz powiedzieć, że to bardzo ważne, to bardzo dobrze. Przecież wokół nas tyle dziadostwa, tylu ludzi, którzy już dawno powinni się nawrócić, zmienić swoje życie. Wszystko to po to, aby było bezpieczniej, spokojniej, przyjaźniej. Uważaj! Ten sposób myślenia może być piękną ucieczką przed Prawdą. To wspaniały wykręt, by odwrócić wzrok od siebie. A to właśnie Ciebie Jezus Dobry Pasterz używa do nawrócenia. Nie jest jeszcze za późno, choć święta tuż, tuż. Żeby jednak przeżyć je sensownie, by faktycznie doświadczyć radości Zmartwychwstania (tzn. zmartwychwstania Jezusa w Tobie), żywej obecności Tego, Który jest samą Miłością, trzeba tego zapragnąć. Im bardziej pragniesz i prosisz, tym więcej otrzymujesz, bo Bóg jest hojnym Dawcą.

To już rok od kiedy mamy w parafii, kolejny, bardzo ważny środek ewangelizacji parafialną gazetę „Światło z La Salette”. Wpisała się ona już na stałe w naszą parafię i spełnia ogromną rolę. Tworzymy ją wszyscy (niektórzy trochę bardziej). Uczymy się to robić, bo profesjonalistów (z małym wyjątkiem) wśród nas niema. Na stałe jest w niej miejsce dla młodzieży (2 strony). Z trudem tworzą je 2 do 4 osób. Chcemy zwracać uwagę na różne sprawy dotyczące młodzieży, ich twórczość i zaangażowanie, a także upadki. Pragniemy wychodzić wam naprzeciw, ale mało kiedy mamy jakiś odzew. W każdym numerze znajdziecie twórczość waszych kolegów i koleżanek w rubryce pt. „Z teki młodego ewangelizatora”. Staramy się (tzn. Karolina) napisać artykuł lub refleksję dotyczącą aktualnego tematu gazetki. Dzisiaj również 2 odcinek „Humoru” (cudzystów bardzo dużo mówi) katechetycznego tu materiału starczy na długo (opr. KATAROLINA). Powinno od czasu do czasu powinno pojawiać się Słowo Duszpasterza (nie obiecuje systematyczności). Od dzisiaj polecamy i zapraszamy do współredagowania nowej rubryki pt. „DOBR@ NOWIN@ - w nowych środkach” Kościół żywy obecny w mediach”.

Przy okazji tego rocznicowego numeru chciałbym podziękować wszystkim, którzy pomagali w redagowaniu tych stron dla młodzieży. Jednocześnie zapraszam do współpracy znacznie obfitszej. Czekamy na wasze propozycje do już istniejących rubryk, jak również ciekawe pomysły, tematy, sprawy, których jeszcze nie ma, a być powinny. Czekamy na wszelkie uwagi i propozycje. Zapraszamy na spotkania i nabożeństwa dla młodzieży. Również na indywidualne rozmowy, jeśli ktoś tego potrzebuje.

kontakt: tel. 216-56-36 (Dom zakonny)
e-mail: trzcianka@saletyni.opoka.org.pl (parafia)
zyga@saletyni.opoka.org.pl (ks. Krzysztof MS)
lsuch@poczta.onet.pl (ks. Leszek MS)

Z kapłańskim błogosławieństwem i najlepszymi życzeniami świątecznymi.

ks. Krzysztof MS

Dobr@ Nowin@

To nowość na naszej stronie młodzieżowej „Światła z La Salette”. Mam nadzieję, że znajdą się chętni internauci, którzy przy okazji swych podróży po internecie znajdą ciekawe, wartościowe strony katolickie (nie tylko) i zechcą się z nami podzielić na łamach gazety. Dzisiaj na początek króciutka, pobieżna prezentacja dwóch bardzo ważnych i interesujących stron.

www.mateusz.pl

Chrześcijański serwis www. Czytelnia, Duchowość, Księgarnia Mateusza (wydawnictwa książkowe, audio, video), Dokumenty, Pytania o wiarę, Goście Mateusza, Wydarzenia, Koncerty, Rodzina. Skrzynka intencji, Ciekawe linki, Czytania biblijne na każdy dzień.
E-mail: mateusz@mateusz.pl

www.opoka.org.pl

Życie Kościoła, Dokumenty Kościoła, Sondi, Felietony, Komentarze, Duszpasterstwa, Kultura, Liturgia, Nauczanie, Rodzina, Sekty, Serwisy informacyjne, Filozofia, Teologia, Inne nauki, Aktualności, Wydarzenia, Biblioteka (audio i video), Jan Paweł II, Czytelnia, Diecezje, Caritas Polska, KAI (Katolicka Agencja Informacyjna), Watykan, Konferencja Episkopatu Polski, Dane teleadresowe.

Z teki młodego ewangelizatora

Julia pochodziła z bogatej rodziny. Miała wszystko o czym marzą nastolatki. Niczego jej nie brakowało. Rodzice nie mieli dla niej czasu, ciągle się spieszyli - zarabiali pieniądze. Ale Julia uważała, że jest to normalne. Przecież pieniądze są w życiu najważniejsze. Rodzice dziewczyny nie chodzili do kościoła, nie modlili się - nie wierzyli w Boga. Julia również uważała że Bóg to niepotrzebne brednie. W końcu Bóg, religia nie są do niczego potrzebne. Pewnego dnia w życiu Julii pojawiła się Judyta. Była to nowa uczennica w jej klasie. Dziewczyny polubiły się, zaczęły spędzać ze sobą coraz więcej czasu. Julia zaczęła zauważać jak jej życie różni się od życia Judyty. Gdy czasami przychodziła do domu koleżanki rodzice Judyty zawsze tam byli. Judyta rozmawiała z nimi, opowiadała o problemach i wydarzeniach ze szkoły. Julii wydawało się to dziwnie-dłaczego rodzice Judyty nie pracują, nie zarabiają pieniędzy? Kiedy Julia zaproponowała koleżance wycieczkę na całą niedzielę, ona odmówiła. Powiedziała, że przecież musi iść z rodziną do kościoła. Julii wydawało się, że to żadna przeszkoda - przecież raz można sobie darować ten obowiązek. Ale Judyta wytłumaczyła koleżance, że robi to z miłości dla Boga, nie z obowiązku. Pewnego razu Judyta zaproponowała Julii niezwykłą wycieczkę. Zaprosiła ją na pielgrzymkę. Julia była niezdeterminowana - była pewna, że będzie to okropnie nudne. Ale w końcu uległa namowom i zgodziła się.

Było to dla Julii niezwykle przeżycie. Widziała mnóstwo młodych ludzi modlących się razem, czuła atmosferę miłości i wspólnoty, słuchała słów o Bogu jego dobroci i niezmierniej miłości do wszystkich ludzi. Zaczynała rozumieć Judytę i jej sposób życia, miłość i zrozumienie panujące w jej rodzinie. Na prośbę Julii Judyta opowiadała jej o Bogu, o tym, że On jest najważniejszy. Ponięważ wiedziała, że Julia uważała pieniądze za najważniejsze, starała się pokazać koleżance, że jest w błędzie. Zaprowadziła Julię do kościoła, pokazała jak piękna może być wspólna modlitwa. Julia uwierzyła, że Bóg istnieje. Pokochała Go. Zaczęła zmieniać swoje życie.

Humor" katechetyczny

Dzisiaj kolejna porcja radosnej twórczości uczniowskiej. Temat jest bardzo aktualny - sprawa rozróżnienia postu ilościowego od jakościowego. Poniżej podaję prawidłowe odpowiedzi, których należało udzielić.

POST JAKOŚCIOWY Polega na *wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych. Dotyczy wszystkich powyżej 14 roku życia.*

- to post polegający na doborze pokarmów dla dzieci do 15 roku życia i dla osób starszych powyżej 60 roku życia .Te osoby są zwolnione jak gdyby z pokarmów wymagających postu czyli potraw mięsnych.
- chodzi o to aby uwierzyć w to , że Jezus zmartwychwstał . Trzeba odrzucić wszelkie pokusy, odmówić sobie przyjemności , wierząc , że to pomoże nam wytrwać w wierze .
- format uczynek lub rzecz jaką postanawiamy pościć w Wielkim Poście lecz dotyczy wszystkich tylko rzeczy, które są dla nas naprawdę wielkim wyzwaniem, lub w który wkładamy naprawdę dużo pracy, wysiłku
- ogranicza się rodzaj spożywanego pożywienia np. mięsa (od 14 do 16 lat)
- polega na nie jedzeniu mięsa obowiązuje zawsze w piątki i inne święta wyznaczone przez Kościół np. Środa Popielcowa, Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Sobota

POST ILOŚCIOWY Polega na *ograniczeniu posiłków do 3 w ciągu dnia (1 do syta + 2 lekkie). Dotyczy ludzi od 18 do 60 roku życia.*

- w czasie postu nie są objęte dni: niedziele i święta Józefa
- powinno się jeść w każdy piątek tylko trzy posiłki dziennie, dwa lekkie śniadanie, kolacja i jeden do syta obiad
- w tym poście chodzi o ilość, nieważne co odrzucasz (czego nie jesz) chodzi o ile ograniczyłeś, ile przyjemności sobie odmówiłeś
- Polega na ograniczaniu wszystkich rzeczy, które nadużywamy oraz ich nie ograniczamy trwa 30 dni dotyczy wszystkich Chrześcijan.
- Zaczyna się w środę popielcową, a kończy się po święconce .
- Dotyczy ludzi dorosłych.
- Dotyczy wszystkich, którzy się zdecydowali ten post przyjąć.
- Polega na tym ,że należy ograniczyć się w duszy i przyjąć ten sposób dotyczy wszystkich, którzy otrzymali I Komunię Świętą , a w szczególności osoby które ukończyły 18 rok życia.
- Oznacza ograniczenie posiłków, które nie są najważniejsze, są zbędne.

opr. KATAROLINA

Wielki Tydzień

Spowiedź
6.30 8.00 i 15.30 18.00
Wielki Poniedziałek, Wielki Wtorek, Wielka Środa

TRIDUUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK

19.00 Msza św. Wieczery Pańskiej
adoracja NS do 24.00

WIELKI PIĄTEK

6.00 rozpoczęcie adoracji NS
9.00 Jutrznia
15.00 Adoracja NS (dzieci)
19.00 Liturgia Męki Pańskiej
adoracja NS do godz. 24.00

WIELKA SOBOTA

6.00 rozpoczęcie adoracji NS
9.00 Jutrznia
9.30 14.00 poświęcenie pokarmów co pół godziny
15.00 Adoracja NS (dzieci)

UROCZYSTOŚĆ ZMARTWYCHWSTANIA

22.00 WIGILIA PASCHALNA
REZUREKCJA centralna uroczystość

Niedziela Msze św.
6.30, 8.00, 9.30, 11.00, 12.30, 16.00, 18.00

Serdecznie zapraszamy

ŚWIĄTEŁKO

Drogie dzieci!
Zapraszamy Was do przeżywania Wielkiego Tygodnia. Rozpoczyna się on Niedziela Palmową. Najważniejszymi dniami w tym czasie są:

Wielki Czwartek
Jezus przeżywał z Apostołami Ostatnią Wieczerzę, ustanowił sakramenty Eucharystii i kapłaństwa.

Wielki Piątek
Śmierć Pana Jezusa. Dokonało się nasze odkupienie.

Wielka Sobota
Jezus przebywa w grobie.

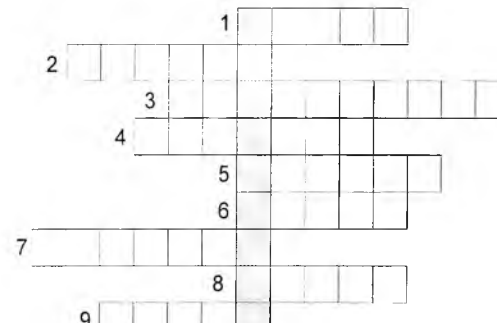

Rozwiązania (całą krzyżówkę) przynieście w niedzielę 29 kwietnia na Mszę świętą o godz. 11.00.

Świąteczna krzyżówka

1. Symbol życia.
2. W koszyku wielkanocnym.
3. Procesja w Noc Zmartwychwstania.
4. tradycyjne ciasto wielkanocne.
5. Wielka
6. Jezus daje nam
7. Bez pracy nie ma
8. Imię jednego z księży naszej parafii.
9. „Kotki” na drzewie.

Imię i nazwisko _____
klasa _____ szkoła _____

Wielkanoc

**Każdego roku
tak samo
bije nam w sercach:
Wiel-Ka-NOC!...**

**W kolorach wiosny
wydzwania
radosną wieść
Zmartwychwstania.**

Mój koszyk wielkanocny.

W Wielką Sobotę zawsze
chodzę do kościoła. W
koszyku mam: szynkę,
baranka z masła, jajka.

Agata Sienkiewicz

Czy wiesz, że...

...Baranek jest symbolem samego Chrystusa. Jan Chrzciciel mówił o Panu Jezusie: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”.

...Jajko jest symbolem rodzącego się na nowo życia i radości.

Prezentujemy prace Waszych kolegów
i koleżanek, o tematyce Wielkanocnej

Joanna Żylińska

Justyna Kasprzyk

Michał Kasprzyk

Agata Pisarek

Kasia Staszewska

Ania Żylińska

Patrycja Dybowska